

Отколе отъ дома си не излизамъ.
Навѣнъ какво ще прави? Непознати
се блѣскатъ съ лакти. Хора съ мръсни ризи

те гледатъ злобно. Шарени плакати
се перчатъ неприлично по стенигѣ.
Нахално просятъ всѣкакви сакасти.

Като че всички искатъ ти паригѣ,
и гледатъ всѣкакъ да те обератъ.
Какви студени кжщи! Надъ вратигѣ

забравили сж вече да лепятъ
амурчета и розички отъ камъкъ.
Трамваигѣ тѣй дрезгаво звѣнятъ.

Файтонигѣ почти ги вече нѣма.
Жени като мжжетѣ се обличатъ,
тантели носятъ бабичкигѣ само.

Така си всичко вече не прилича,
така е всичко грозно, мръсно, шумно, —
колитѣ, вестникаритѣ що тичатъ

и всички хора. Колко по-разумно е
да си стоишъ вѣвъ стаята самичъкъ
и да се вслушвашъ въ кжщата безшумна!